# A BIZOTTSÁG (EU) 2018/2034 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

**(2018. október 18.)**

**az északnyugati vizeken bizonyos fajok tengerfenéki halászatában a 2019-2021-es időszakban alkalmazandó visszadobási terv létrehozásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 15. cikke (6) bekezdésére, valamint 18. cikke (1) és (3) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU rendelet a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajokra vonatkozó kirakodási kötelezettség bevezetésével törekszik minden uniós halászati tevékenységben fokozatosan felszámolni a visszadobás gyakorlatát.

(2) A kirakodási kötelezettség végrehajtása érdekében az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a tagállamok által kidolgozott, az illetékes tanácsadó testületekkel egyeztetett közös ajánlások alapján, felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján visszadobási terveket fogadjon el egy legfeljebb hároméves kezdeti időtartamra, amely egy további, összesen hároméves időtartammal meghosszabbítható.

(3) Az (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([2]) a Belgium, Spanyolország, Franciaország, Írország, Hollandia és az Egyesült Királyság által a Bizottságnak benyújtott közös ajánlás alapján visszadobási tervet hozott létre a 2016–2018-as időszakra bizonyos tengerfenéki fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozóan. Az (EU) 2016/2375 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([3]) hatályon kívül helyezte és felváltotta az említett rendeletet.

(4) Az (EU) 2016/2375 felhatalmazáson alapuló rendelet a Belgium, Spanyolország, Franciaország, Írország, Hollandia és az Egyesült Királyság által benyújtott új közös ajánlásban foglaltaknak megfelelően visszadobási tervet hozott létre a 2017–2018-as időszakra bizonyos tengerfenéki fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozóan. Az (EU) 2018/46 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([4]) hatályon kívül helyezte és felváltotta az említett rendeletet.

(5) Az (EU) 2018/46 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet a Belgium, Spanyolország, Franciaország, Írország, Hollandia és az Egyesült Királyság által benyújtott közös ajánlás alapján visszadobási tervet hozott létre a 2018. évre bizonyos tengerfenéki és mélytengeri fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozóan.

(6) Belgium, Spanyolország, Franciaország, Írország, Hollandia és az Egyesült Királyság közvetlen halászati állománygazdálkodási érdekekkel bír az északnyugati vizeken. Az északnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testülettel és a nyílt tengeri állományokkal foglalkozó tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően e tagállamok 2018. május 31-én új közös ajánlást nyújtottak be a Bizottsághoz a bizonyos tengerfenéki fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára a 2019–2021-es időszakban alkalmazandó visszadobási tervre vonatkozóan. A közös ajánlást 2018. augusztus 30-án módosították.

(7) Az érintett tudományos testületek szakvéleményeket adtak, amelyeket a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) áttekintett ([5]). 2018. szeptember 11-én a 28 tagállam és a Bizottság, valamint megfigyelőként az Európai Parlament képviselőinek részvételével szakértői csoport ült össze, és megvitatta a szóban forgó intézkedéseket. A HTMGB megállapította, hogy bizonyos állományok esetében a halak túlélési arányának megalapozottsága adott esetben elmarad a más fajokra jellemzőtől; ez a helyzet a sima lepényhal esetében is. A

([1]) HL L 354., 2013.12.28., 22. o.
([2]) A Bizottság (EU) 2015/2438 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. október 12.) az egyes tengerfenéken élő fajoknak az északnyugati vizeken történő halászatára vonatkozó visszadobási terv elkészítéséről (HL L 336., 2015.12.23., 29. o.).
([3]) A Bizottság (EU) 2016/2375 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 12.) bizonyos tengerfenéki fajoknak az északnyugati vizeken folytatott halászatára vonatkozó visszadobási terv létrehozásáról (HL L 352., 2016.12.23., 39. o.).
([4]) A Bizottság (EU) 2018/46 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. október 20.) az északnyugati vizeken bizonyos fajok tengerfenéki és mélytengeri halászatában 2018-ban alkalmazandó visszadobási terv létrehozásáról (HL L 7., 2018.1.12., 13. o.).
([5]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

Bizottság azonban mérlegelte egyrészt azt, hogy a mentesség az egyes egyedekkel szemben milyen hatást gyakorol a teljes állományra, másrészt pedig azt, hogy a HTMGB észrevételeinek kezeléséhez szükséges adatgyűjtéshez indokolt a halászat folytatása. Azokban az esetekben, amikor az élettelenül visszadobott halak mennyisége viszonylag kicsi, a Bizottság a halászati gazdálkodás pragmatikus és körültekintő megközelítése jegyében indokoltnak tartja ideiglenes mentességek engedélyezését, ezek hiányában ugyanis nem történhetne meg azon adatok gyűjtése, amelyekre a kirakodási kötelezettség teljeskörű hatálybalépésére tekintettel szükség van a visszadobás gyakorlatának megfelelő és megalapozott irányításához.

(8) Az (EU) 2018/46 felhatalmazáson alapuló rendelet a túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 6 és 7 alterületen csapdákkal és kosarakkal kifogott norvég homárra vonatkozó kirakodási kötelezettség alól. Az elmúlt években megtörtént az említett bizonyítékok értékelése, és a HTMGB megállapította ([1]), hogy indokolt a mentesség alkalmazása. Az új közös ajánlás javasolja e mentesség alkalmazásának folytatását. Tekintettel arra, hogy a körülmények nem változtak, indokolt a 2019–2021-es időszakra vonatkozó visszadobási tervben is biztosítani a mentességet.

(9) Az (EU) 2018/46 felhatalmazáson alapuló rendelet a túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 7d körzet parttól számított hat tengeri mérföld széles sávjában, az azonosított halbölcsőhelyeken kívül, 80–99 mm szembőségű feszítőlapos vonóhálóval kifogott közönséges nyelvhal minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedei tekintetében. Az elmúlt években megtörtént az említett bizonyítékok értékelése, és a HTMGB megállapította ([2]), hogy kielégítőek. Az új közös ajánlás javasolja e mentesség alkalmazásának folytatását. A HTMGB rámutatott, hogy nem nyújtottak be új információt a halbölcsők elhelyezkedéséről ([3]). Mivel jelenleg nincsenek azonosított halbölcsők, a mentesség belefoglalható ugyan a 2019–2021-es időszakra vonatkozó új visszadobási tervbe, de a tagállamoknak a szóban forgó területek azonosítását követően haladéktalanul be kell nyújtaniuk a vonatkozó információkat.

(10) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását javasolja az ICES 7 alterületen legalább 100 mm szembőségű fenékvonóhálóval, illetve 70–99 mm szembőségű, szelektív halászeszköz-kiegészítőkkel kombinált fenékvonóhálóval (TR1. és TR2. halászati kategóriák) kifogott norvég homár tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az említett halászatok keretében visszadobott norvég homár túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely megállapította, hogy noha a túlélési arányokra vonatkozóan Seltra-vonóhálóval végzett vizsgálat kielégítő adatokat szolgáltatott, a norvég homár egyéb halászeszközökkel folytatott, kiterjedt halászata által gyakorolt általános hatás továbbra is nehezen mérhető fel. A HTMGB szerint, amennyiben feltételezzük, hogy valamennyi halászeszköz esetében viszonylag magas a túlélési arány, az adott halászatban a visszadobási aránynak viszonylag alacsonynak kell lennie. A szóban forgó mentességet ezért indokolt belefoglalni a 2019–2021-es időszakra vonatkozó új visszadobási tervbe.

(11) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását javasolja az ICES 6a körzet parttól számított tizenkét tengeri mérföld széles sávjában, 80–110 mm szembőségű, szelektív halászeszköz-kiegészítőkkel kombinált feszítőlapos vonóhálóval kifogott norvég homár tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az említett halászat keretében visszadobott norvég homár túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely megállapította, hogy a túlélési arányra vonatkozó vizsgálat kellően megalapozott, és viszonylag magas túlélési arányra enged következtetni. A szóban forgó mentességet ezért indokolt belefoglalni a 2019–2021-es időszakra vonatkozó új visszadobási tervbe.

(12) Az ICES 6 és 7 alterületen bármilyen halászeszközzel kifogott rájaalakúak túlélési arányára vonatkozóan nem állnak rendelkezésre részletes tudományos bizonyítékok a mentességet élvező összes flottaszegmens és eszközkombináció tekintetében. Mindazonáltal a túlélési arányok néhány kivételtől eltekintve általában megalapozottak, de további adatokra van szükség. Az adatgyűjtés érdekében folytatni kell a halászatot, és ezért a Bizottság úgy véli, hogy a mentességet meg kell adni, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak minden év május 31. előtt a lehető leghamarabb be kell nyújtaniuk a következőket: a) a túlélési arány növelése és a HTMGB által jelzett hiányzó adatok pótlása érdekében kidolgozott ütemterv, amelyet a HTMGB évente értékel; b) éves jelentések a túlélési arányt érintő programok előrehaladásáról és módosításáról/kiigazításáról.

(13) A rájaalakúak túlélési arányának vizsgálata során megállapítást nyert, hogy a kakukkráják (*Leucoraja naevus*) túlélési aránya sokkal alacsonyabb, mint más fajoké, és a vonatkozó tudományos ismeretek kevésbé megalapozottak. Ha azonban e faj kizárásra kerül a mentesség köréből, az lehetetlenné tenné a halászatot és a pontos adatok gyűjtésének folytatását. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ezt a mentességet indokolt 1 évre korlátozott időtartamra megadni, és sürgősen új tanulmányokra, valamint magasabb túlélési arányt biztosító intézkedésekre van szükség, melyeket 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb a HTMGB elé kell terjeszteni értékelésre.

([1]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([2]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([3]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

(14) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását javasolja az ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben tükörhálóval vagy feszítőlapos vonóhálóval kifogott sima lepényhal tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az említett halászat keretében kifogott sima lepényhal túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely megállapította, hogy a túlélési arányra vonatkozó vizsgálat kellően megalapozott, és viszonylag magas túlélési arányra enged következtetni. A szóban forgó mentességet ezért indokolt belefoglalni a 2019–2021-es időszakra vonatkozó új visszadobási tervbe.

(15) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását javasolja az ICES 7a–k körzetben merevítőrudas vonóhálót használó, legfeljebb 221 kW motorteljesítményű, legfeljebb 24 m hosszúságú, 12 tengeri mérföldön belül halászó és halászeszközt legfeljebb 1 óra 30 perces időtartamon át vontató hajók, valamint a 221 kW-nál nagyobb motorteljesítményű, kőterelő kötéllel vagy bentoszkiengedő panellel felszerelt merevítőrudas vonóhálót használó hajók által kifogott sima lepényhal tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az említett halászat keretében kifogott sima lepényhal túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely megállapította, hogy a tudományos információk megfelelő minőségűek. Ugyanakkor rámutatott arra, hogy az adatok nem fedik le az összes érintett tagállamot, és hogy a szóban forgó halászati tevékenységek esetében a túlélési arányt számos tényező befolyásolja, így az nagyon változó. A HTMGB megállapította továbbá, hogy e változó jelleg miatt nem lehetséges megbízhatóan felmérni a mentesség várható hatását. Ilyen körülmények között indokolt a mentességet 1 évre korlátozott időtartamra megadni, miáltal folytatódhat az adatgyűjtés, és a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Ezért a szóban forgó mentesség 2019. december 31-ig terjedő hatállyal belefoglalható a visszadobási tervbe, az érintett tagállamoknak pedig további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre.

(16) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentességet javasol az északnyugati vizeken (az ICES 5, 6 és 7 alterületen) csapdákkal és kosarakkal kifogott fajok tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokkal szolgáltak az említett halászat keretében kifogott fajok túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely megállapította, hogy a csapdákkal és kosarakkal folytatott halászat keretében visszadobott fajok túlélési aránya valószínűsíthetően magas. A szóban forgó mentesség ezért belefoglalható a 2019–2021-es időszakra vonatkozó új visszadobási tervbe.

(17) Az (EU) 2018/46 felhatalmazáson alapuló rendelet egyes halászati tevékenységek tekintetében a kirakodási kötelezettség alóli *de minimis* kivételek alkalmazását írta elő. A HTMGB megvizsgálta a tagállamok által szolgáltatott bizonyítékokat ([1]), és úgy ítélte meg, hogy a tagállamok által benyújtott dokumentumok megalapozott érveket tartalmaztak arra vonatkozóan, hogy nehezen valósítható meg a szelektivitás további fokozása, és/vagy a nem szándékos fogások kezelésénél aránytalan költségek jelentkeznek, és az érveket egyes esetekben a költségek minőségi elemzése is alátámasztotta. A fentiek fényében és figyelembe véve azt, hogy a körülmények nem változtak, helyénvaló a *de minimis* kivételek alkalmazását az új közös ajánlásban javasolt százalékos arányoknak megfelelően folytatni a következők tekintetében:

— a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót és kerítőhálót (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), vízközi vonóhálót (OTM, PTM), illetve 80–119 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálót (BT2) használó hajók által az ICES 7d körzetben kifogott vékonybajszú tőkehal,

— a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót és kerítőhálót (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), vízközi vonóhálót (OTM, PTM), illetve 80–119 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálót (BT2) használó hajók által az ICES 7b–c és 7e–k körzetben kifogott vékonybajszú tőkehal,

— a 80–119 mm szembőségű és fokozottan szelektív TBB halászeszközöket használó hajók által az ICES 7d, 7e, 7f, 7 g és 7h körzetben kifogott közönséges nyelvhal,

— a tükörhálót és kopoltyúhálót használó hajók által az ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben kifogott közönséges nyelvhal.

(18) Az új közös ajánlás a kirakodási kötelezettség alóli *de minimis* kivételek alkalmazására tett javaslatot a következők tekintetében:

— a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót, kerítőhálót és merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 7b–c és 7e–k körzetben kifogott foltos tőkehal,

— a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót, kerítőhálót és merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 7b–c és 7e–k körzetben kifogott közönséges tőkehal,

([1]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf

— a fenékvonóhálót, kerítőhálót és merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 6 alterületen és az ICES 7b–k körzetben kifogott fattyúmakréla,

— a fenékvonóhálót, kerítőhálót és merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 6 alterületen és az ICES 7b–k körzetben kifogott makréla.

(19) A HTMGB áttekintette a fenékvonóhálót, kerítőhálót és merevítőrudas vonóhálót használó hajók által kifogott foltos tőkehalra, közönséges tőkehalra, fattyúmakrélára és makrélára vonatkozó új *de minimis* kivételekkel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott ([1]), hogy további információkra van szükség. Tekintettel arra, hogy ezen információk szolgáltatásához folytatni kell a halászatot és az adatgyűjtést, az egyes fajokra vonatkozó kivételeket indokolt 1 évre korlátozott időtartamra megadni, és a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. Ezért indokolt úgy rendelkezni, hogy ezek a kivételek átmeneti jelleggel, 2019. december 31-ig legyenek alkalmazandók.

(20) A teljes kifogható mennyiségek (TAC) meghatározásához használt, a visszadobott halak arányára vonatkozó becslések megbízhatósága érdekében olyan esetekben, amikor a *de minimis* kivétel adathiány miatt extrapolált adatokon és részleges flottainformációkon alapul, a tagállamoknak pontos és ellenőrizhető, a *de minimis* rendelkezéssel érintett teljes flottára vonatkozó adatokat kell benyújtaniuk.

(21) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a) pontja értelmében a visszadobási tervek a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászati tevékenységekre vagy fajokra vonatkozó technikai intézkedéseket is magukban foglalhatnak. Annak érdekében, hogy a Kelta-tengeren és az Ír-tengeren javuljon a halászeszközök szelektivitása és csökkenjen a nem szándékos fogások mennyisége, helyénvaló előírni bizonyos, a szelektivitást szolgáló intézkedések tengerfenéki halászatban történő alkalmazását. A tagállamok által szolgáltatott információk alapján a HTMGB megállapította, hogy a szelektivitásnak az északnyugati vizeken történő fokozása érdekében javasolt módosítások azon szórványos erőfeszítések egyikének tekinthetők, amelyeket a regionális csoportok a nem szándékos fogásokhoz kapcsolódó problémák enyhítésére tesznek. A szóban forgó technikai intézkedéseket ezért indokolt belefoglalni a 2019–2021-es időszakra vonatkozó visszadobási tervbe.

(22) Az új közös ajánlásban javasolt intézkedések összhangban vannak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4) bekezdésével, 15. cikke (5) bekezdésének c) pontjával és 18. cikkének (3) bekezdésével, így belefoglalhatók e rendeletbe.

(23) Az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően a Bizottság figyelembe vette mind a HTMGB értékelését, mind pedig azt, hogy a tagállamoknak 2019. január 1-jére meg kell valósítaniuk a kirakodási kötelezettség teljeskörű végrehajtását. Több mentesség, illetve kivétel esetében a HTMGB által tett észrevételek kezelése érdekében folytatni kell a halászati tevékenységet és az adatgyűjtést. Ezekben az esetekben a Bizottság a halászati gazdálkodás pragmatikus és körültekintő megközelítése jegyében indokoltnak tartja ideiglenes mentességek, illetve kivételek engedélyezését, ezek hiányában ugyanis nem történhetne meg azon adatok gyűjtése, amelyekre a kirakodási kötelezettség teljeskörű hatálybalépésére tekintettel szükség van a visszadobás gyakorlatának megfelelő és megalapozott irányításához.

(24) Az új közös ajánlás nyomán indokolt hatályon kívül helyezni az (EU) 2018/46 felhatalmazáson alapuló rendeletet.

(25) mivel az e rendeletben előírt intézkedések közvetlenül érintik az uniós hajók halászati idényének tervezését és a kapcsolódó gazdasági tevékenységeket, e rendeletnek a kihirdetése után indokolt azonnal hatályba lépnie. A rendeletet 2019. január 1-jétől indokolt alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

*1. cikk*

**A kirakodási kötelezettség végrehajtása**

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség a 2019–2021-es időszakban e rendeletnek megfelelően alkalmazandó az ICES 5 alterületen (az 5a körzet kivételével és az 5b körzeten belül kizárólag az uniós vizeken), valamint az ICES 6 és 7 alterületen folytatott tengerfenéki halászatban.

([1]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

*2. cikk*

**Fogalommeghatározások**

(1) „Flamand hálópanel”: a merevítőrudas vonóháló utolsó, kúpos kialakítású hálószakasza, amelynek hátulsó oldala közvetlenül csatlakozik a zsákvéghez. A hálómező felső és alsó szakaszát (a hálószemek csomók között mért távolságát tekintve) legalább 120 mm szembőségű hálóanyagból kell kialakítani, és a hálómező nyújtott hosszának el kell érnie legalább a 3 métert.

(2) „Seltra-hálópanel”: olyan szelektáló eszköz, amely:

a) egy négyes osztatú hálószakaszban három 90 mm-es szembőségű hálómezőhöz csatlakozó, legalább 270 mm szembőségű (rombusz alakú) hálószemekből szőtt, vagy legalább 140 mm szembőségű (négyzetes) hálószemekből szőtt felső hálópanel;

b) legalább 3 méter hosszúságú;

c) legfeljebb 4 méter távolságra helyezkedik el a zsákkötéltől; valamint

d) szélessége eléri a vonóháló felső rétegének teljes szélességét (azaz szegélytől szegélyig ér).

(3) „hálórácsos szelektáló eszköz (Netgrid)”: kettős osztatú vonóhálóba illesztett négyes osztatú háló, amelyben egy legalább 200 mm szembőségű, rombusz alakú szemekből álló döntött hálórács a vonóháló tetején lévő menekülőnyíláshoz vezet.

(4) „CEFAS-hálórács”: a Környezeti, Halászati és Akvakultúra-központ által a norvég homár ír-tengeri halászatához kifejlesztett hálórácsos szelektáló eszköz.

(5) „lengőhálós vonóháló”: a norvég homár halászata során kifogott közönséges tőkehal, foltos tőkehal és vékonybajszú tőkehal mennyiségének csökkentése céljából kifejlesztett hálóráccsal felszerelt vonóháló.

(6) „kőterelő kötél”: a merevítőrudas fenékvonóhálókat módosító halászeszköz-kiegészítő, amely annak megakadályozására szolgál, hogy kövek és szikladarabok jussanak a vonóhálóba, és kárt tegyenek akár a halászeszközben, akár a kifogott állatokban.

(7) „bentoszkiengedő panel”: nagyobb szembőségű vagy négyzetes szemű léhésből készült hálómező, amelyet vonóhálók – többnyire merevítőrudas vonóhálók – alsó hálómezőjébe illesztenek abból a célból, hogy bárminemű bentikus anyag és tengerfenéki törmelék még azelőtt eltávolítható legyen a hálóból, mielőtt a zsákvégbe jutna.

(8) „kelta-tengeri védőkörzet”: az ICES 7f és 7 g körzeten belüli vizek, valamint a 7j körzetnek az é. sz. 50°-tól északra és a ny. h. 11°-tól keletre eső része.

*3. cikk*

**A norvég homárra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség**

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt, túlélési arányon alapuló mentesség a következők tekintetében alkalmazandó:

a) az ICES 6 és 7 alterületen csapdákkal és kosarakkal (halászeszközkódok ([1]): FPO és FIX) kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*);

b) az ICES 7 alterületen legalább 100 mm szembőségű fenékvonóhálóval kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*);

c) az ICES 7 alterületen az e rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében és 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, rendkívül szelektív halászeszköz-kiegészítőkkel kombinált, 70–99 mm szembőségű fenékvonóhálóval kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*);

d) az ICES 6a körzet parttól számított tizenkét tengeri mérföld széles sávjában az e rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében és 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, rendkívül szelektív halászeszköz-kiegészítőkkel kombinált, 80–110 mm szembőségű feszítőlapos vonóhálóval kifogott norvég homár (*Nephrops norvegicus*).

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott norvég homárok visszadobásakor az állatokat haladéktalanul és egészben vissza kell engedni a fogás helye szerinti területen.

([1]) Az e rendeletben alkalmazott halászeszközkódok a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2011. április 8-i 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 112., 2011.4.30., 1. o.) XI. mellékletében szereplő kódoknak felelnek meg. Azon hajók esetében, amelyek teljes hosszúsága 10 méternél kisebb, az e táblázatban használt halászeszközkódok a FAO halászeszköz-osztályozási kódjainak felelnek meg.

*4. cikk*

**A közönséges nyelvhalra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség**

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 7d körzet vizein a parttól számított hat tengeri mérföld távolságon belül, de az azonosított halbölcsőhelyeken kívül az olyan, 80–99 mm-es szembőségű zsákvéggel felszerelt feszítőlapos vonóhálót (halászeszközkódok: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) használó hajók által kifogott közönséges nyelvhal (*Solea solea*) minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedei tekintetében, amely hajók:

a) legfeljebb 10 méter hosszúságúak és legfeljebb 221 kW motorteljesítménnyel rendelkeznek; valamint

b) legfeljebb 30 méter mélységű vizekben legfeljebb 1 óra 30 perces időtartamig vontatnak halászeszközt.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott közönséges nyelvhalak visszadobásakor az állatokat haladéktalanul vissza kell engedni.

*5. cikk*

**A rájaalakúakra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség**

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az északnyugati vizeken (ICES 6 és 7 alterület) bármilyen halászeszközzel kifogott rájaalakúak (*Rajiformes*) teljes kifogható mennyiségeire.

(2) A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden év május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdésben meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) minden év augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott mentességet a kakukkrájákra 2019. december 31-ig kell alkalmazni. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be a mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2019. augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(4) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott rájaalakúak visszadobásakor az állatokat a vízfelszín alatt haladéktalanul vissza kell engedni a vízbe.

*6. cikk*

**A sima lepényhalra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség**

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt, túlélési arányon alapuló mentesség a következők tekintetében alkalmazandó:

a) az ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben tükörhálóval kifogott sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*);

b) ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben feszítőlapos vonóhálóval kifogott sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*);

c) az ICES 7a–k körzetben 221 kW-nál nagyobb motorteljesítményű, kőterelő kötéllel vagy bentoszkiengedő panellel felszerelt merevítőrudas vonóhálót (BT2) használó hajók által kifogott sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*);

d) az ICES 7a–k körzetben merevítőrudas vonóhálót (BT2) használó, legfeljebb 221 kW motorteljesítményű vagy legfeljebb 24 m hosszúságú, 12 tengeri mérföldön belüli halászat céljára épített és halászeszközt legfeljebb 1 óra 30 perces időtartamon át vontató hajók által kifogott sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*).

(2) Az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett mentességek ideiglenesen, 2019. december 31-ig alkalmazandók. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be a szóban forgó mentességek alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság 2019. augusztus 1-je előtt értékeli ezeket az információkat.

(3) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott sima lepényhalak visszadobásakor az állatokat a vízfelszín alatt haladéktalanul vissza kell engedni a vízbe.

*7. cikk*

**A csapdákkal és kosarakkal kifogott fajokra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség**

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 5 alterületen (az 5a körzet kivételével és az 5b körzeten belül kizárólag az uniós vizeken), valamint az ICES 6 és 7 alterületen csapdákkal és kosarakkal kifogott fajok tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott halak visszadobásakor az állatokat haladéktalanul vissza kell engedni.

*8. cikk*

**De minimis kivételek**

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a következő mennyiségek dobhatók vissza az említett rendelet 15. cikke (5) bekezdésének c) pontja alapján:

a) a vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) esetében a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót és kerítőhálót (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), vízközi vonóhálót (OTM, PTM), illetve 80–119 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálót (BT2) használó hajók által az ICES 7d körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 6 %-a 2019-ben és legfeljebb 5 %-a 2020-ban és 2021-ben;

b) a vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) esetében a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót és kerítőhálót (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), vízközi vonóhálót (OTM, PTM), illetve 80–119 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálót (BT2) használó hajók által az ICES 7b–c és 7e–k körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 6 %-a 2019-ben és legfeljebb 5 %-a 2020-ban és 2021-ben;

c) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében a tükörhálót és kopoltyúhálót használó hajók által az ICES 7d, 7e, 7f és 7 g körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a;

d) a közönséges nyelvhal (*Solea solea*) esetében a flamand hálópanellel felszerelt, 80–119 mm szembőségű TBB halászeszközt használó hajók által az ICES 7d, 7e, 7f, 7 g és 7h körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 3 %-a;

e) a foltos tőkehal *(Melanogrammus aeglefinus)* esetében a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót, kerítőhálót, illetve merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 7b–c és 7e–k körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a 2019-ben;

f) a közönséges tőkehal *(Gadus morhua)* esetében a legalább 80 mm szembőségű fenékvonóhálót, kerítőhálót, illetve merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 7b–c és 7e–k körzetben e fajból ejtett összes éves fogás 7 %-a 2019-ben;

g) a fattyúmakréla *(Trachurus* spp.*)* esetében a fenékvonóhálót, kerítőhálót, illetve merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 6 alterületen és az ICES 7b–k körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a 2019-ben;

h) a makréla *(Scomber scombrus)* esetében a fenékvonóhálót, kerítőhálót, illetve merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 6 alterületen és az ICES 7b–k körzetben e fajból ejtett összes éves fogás legfeljebb 7 %-a 2019-ben.

(2) Az (1) bekezdés e)–h) pontjában meghatározott *de minimis* kivételek ideiglenesen, 2019. december 31-ig alkalmazandók. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be a kivételek alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság 2019. augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat.

*9. cikk*

**A kelta-tengeri védőkörzetben alkalmazandó különleges technikai intézkedések**

(1) 2019. július 1-jétől a kelta-tengeri védőkörzetben fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak használniuk kell az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét:

a) 120 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel ([1]) felszerelt, 110 mm szembőségű zsákvég;

b) 100 mm szembőségű, T90 típusú zsákvég;

c) 160 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvég.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, azoknak a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül a norvég homár aránya meghaladja az 5 %-ot, az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét kell használniuk:

a) 300 mm szembőségű négyzetes szemű hálómező; a 12 métert el nem érő teljes hosszúságú hajók 200 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezőt használhatnak;

b) Seltra-hálópanel;

([1]) A négyzetes szemű hálómezők a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló, 1998. március 30-i 850/98/EK tanácsi rendelet (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.) 7. cikkének megfelelően csatlakoztathatók.

c) a 850/98/EK rendelet ([1]) XIVa. mellékletében meghatározott, 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács vagy valamely hasonló hálórácsos szelektáló eszköz;

d) 100 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvég.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, azoknak a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül vagy a vékonybajszú tőkehal aránya, vagy az ördöghal, a szürke tőkehal, illetve a rombuszhal együttes aránya meghaladja az 55 %-ot, az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét kell használniuk:

a) 100 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvég;

b) 90 mm szembőségű, T90 típusú zsákvég és kiegészítő szárny;

c) 160 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 80 mm szembőségű zsákvég;

d) 2 m x 100 mm méretű, négyzetes szemű, henger alakú hálómezővel felszerelt, 80 mm szembőségű zsákvég.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, azoknak a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyeknek az ICES 7f övezetben, a ny. h. 5°-tól keletre ejtett fogásain belül a tőkehalfélék *(Gadidae)* aránya nem éri el a 10 %-ot, 120 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 80 mm szembőségű zsákvéget kell használniuk.

(5) A fentiek alternatívájaként használhatók egyéb, a HTMGB által a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal tekintetében azonos vagy nagyobb fokú szelektivitást biztosító jellemzőkkel rendelkezőnek minősített szelektív halászeszközök vagy szelektáló eszközök is.

*10. cikk*

**Az Ír-tengeren alkalmazandó különleges technikai intézkedések**

(1) 2019. január 1-jétől az ICES 7a körzetben (Ír-tenger) fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak meg kell felelniük a (2), a (3) és a (4) bekezdésben előírt technikai intézkedéseknek.

(2) Azoknak a legalább 70 mm, de 100 mm-nél kisebb szembőségű zsákvéggel felszerelt fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül a norvég homár aránya meghaladja az 5 %-ot, használniuk kell az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét:

a) 300 mm szembőségű négyzetes szemű hálómező; a 12 métert el nem érő teljes hosszúságú hajók 200 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezőt használhatnak;

b) Seltra-hálópanel;

c) a 850/98/EK rendelet XIVa. mellékletében meghatározott, 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló rács;

d) CEFAS-hálórács;

e) lengőhálós vonóháló.

(3) Azoknak a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül a foltos tőkehal, a közönséges tőkehal és a rájaalakúak együttes aránya meghaladja a 10 %-ot, használniuk kell az alábbi halászeszköz-kiegészítők valamelyikét:

a) 120 mm szembőségű zsákvég;

b) 600 mm széles szembőségű hálómezőkkel és egy 100 mm szembőségű zsákvéggel felszerelt, a nem szándékosan kifogott halak hálóból való kijutását lehetővé tévő („eliminátor” típusú) vonóháló.

(4) Azoknak a fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó hajóknak, amelyek fogásain belül a foltos tőkehal, a közönséges tőkehal és a rájaalakúak együttes aránya nem éri el a 10 %-ot, 100 mm szembőségű négyzetes szemű hálómezővel felszerelt, 100 mm szembőségű zsákvéget kell használniuk. E rendelkezés nem alkalmazandó azon hajókra, amelyek fogásain belül a norvég homár aránya meghaladja a 30 %-ot.

(5) A fentiek alternatívájaként használhatók egyéb, a HTMGB által a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal tekintetében azonos vagy nagyobb fokú szelektivitást biztosító jellemzőkkel rendelkezőnek minősített szelektív halászeszközök vagy szelektáló eszközök is.

*11. cikk*

**Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől 2021. december 31-ig kell alkalmazni.

([1]) A Tanács 850/98/EK rendelete (1998. március 30.) a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.).

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. október 18-án.

*a Bizottság részéről*
*az elnök*
Jean-Claude JUNCKER